

مقایسه روشهای مصرف عناصر ریزمغذی در ارتباط با عملکرد و کیفیت میوه انگور

عزیز مجیدی و محمد جعفر ملکوتی

به ترتیب عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی آذربایجان غربی - استاد دانشگاه تربیت مدرس و سرپرست مؤسسه تحقیقات خاک و آب

این آزمایش به منظور مقایسه روشهای مصرف عناصر ریزمغذی در افزایش کمی و کیفی انگور بعنوان مکمل طرحهای مورداجراء در ارتباط با تعیین اثرات این عناصر در سال زراعی ۷۸-۱۳۷۷ در استان آذربایجان غربی به مدت یکسال به اجراء گذاشته شد. آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی شامل شش تیمار (هر تیمار شامل سه درختچه انگور رقم کشمش بی‌دانه) در چهار تکرار بود. تیمارهای آزمایشی عبارت بودند از: (۱) شاهد (۲) عرف باغدار Fruit set زمستانه بازت، روی و بُر (۴) محلول پاشی با کود مرکب میکرو (۵) مصرف خاکی (۳) محلول پاشی کودهای ریز مغذی به همراه کودهای پرمصرف (۶) اعمال تمامی تیمارهای سوم، چهارم و پنجم.

نتایج تجزیه آماری طرح نشان داد که تفاوت معنی‌داری بین تیمارها از نظر عملکرد میوه وجود داشته بطوریکه بیشترین میزان عملکرد میوه در تیمار محلول پاشی معادل ۳۲/۰۲ کیلوگرم در هر تنک بوته بود که نسبت به شاهد معادل . همچنین اختلاف کاملاً معنی‌داری بین ۴۷/۳ درصد افزایش نشان داد و بیشترین غلظت ($\alpha=0.05$) تیمارها از نظر غلظت عناصر آهن، روی و مس در برگ وجود داشته ($\alpha=0.01$) این عناصر در برگ، در تیمارهای چهارم و ششم مشاهده گردید. اثر تیمارها بر میزان اسیدیته میوه نیز معنی‌دار بود بطوریکه در تیمار پنجم اسیدیته میوه به میزان ده درصد نسبت به شاهد کاهش یافت و این کاهش از نظر آماری در سطح پنج درصد معنی‌دار بود.